

Wymowna próba sił

„Plebiscyt“ w Firminy

zwycięstwo wyborcze partii komunistycznej wbrew wszelkim manewrom reakcji

Firminy jest małą miejscowością francuską w zagłębiu węglowym St. Etienne, liczącą około 20.000 mieszkańców. W Firminy mieszkają prawie sami górnicy. O Firminy rzadko kto...

Gdy po dwóch miesiącach ciężkiej walki strajkujący górnicy z Firminy narówni z ich towarzyszami pracy z całej Francji wrócili do kopalni...

Jules Moch był tak przekonany, że kule jego karabinów „przemówiły do rozumu“ górników z Firminy, że odwołał komunistycznego mera z jego stanowiska i rozpisal nowe wybory do Rady Miejskiej w najbliższą...

I dlatego też nie należy się dziwić, że opinia francuska czekała z pewną niecierpliwością na rezultat wyborów do Rady Miejskiej...

W czasie kampanii wyborczej partia socjalistyczna i sprzymierzona z nią partia „trzęsawicy“ oraz de-gaulliści...

strajkowej nie są górniczy, lecz zżecz, a w pierwszym rządzie górny rząd, który zdemaskował się jako narzędzie reakcji i wstecz...

Wybory w Firminy wykazały, że francuska klasa robotnicza o socjalizm.

„ZOE“ w forcie Chatillon pod Paryżem Stos atomowy prof. Jolliot-Curie stworzył nową erę rozwoju nauki i techniki

Przed kilkunastu dniami francuski Wysoki Komisarz Energii Atomowej profesor Jolliot-Curie ogłosił, że pierwszy stos atomowy we Francji rozpoczął swe działanie. Nowina ta, posiadająca wielkie znaczenie nie tylko naukowe i praktyczne...

Pierwsza próba puszczania w ruch gotowego już stosu (nad ranem dn. 15-go grudnia) natrafiła na pewne trudności techniczne. Po ich przezwyciężeniu o godz. 12-iej m. 12 stos został uruchomiony ostatecznie i działa odąd stale i, oczywiście, automatycznie.

Sesja naukowa w stolicy ZSRR Poświęcona 25-iej rocznicy śmierci Lenina

Dnia 13 bm. w Instytucie Filozofii Akademii Nauk ZSRR w Moskwie otwarta została sesja naukowa, poświęcona 25-rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina. Sesję zajął członek Akademii Nauk ZSRR — G. Aleksandrow, po czym szereg referatów wygłosił wybitni uczeni radzieccy, m.in. prof. Judin wygłosił referat o międzynarodowym znaczeniu leninizmu, prof. Mitin o roli Lenina i Stalina w rozwoju materializmu dialektycznego...

Warto zaznaczyć, że spośród kilku działających w chwili obecnej stosów atomowych francuska machina atomowa jest jedyną, która stosuje wodę ciężką jako zwalnicznik neutronów.

Fort Chatillon, który dwa lata temu był jeszcze starą zapomnianą fortecą, w której młodzi rekruci nabawiali się reumatyzmu, zamieniony został, dzięki energii, inteligencji i wyteżonej pracy entuzjastycznej ekipy uczonych w zespół warsztatów i laboratoriów ogarniających całość problemu wyzwalania energii atomowej.

CO OZNACZA „ZOE“ W pięknie brzmiącej nazwie, jaką ochrzczone pierwszy stos atomowy w forcie Chatillon, osiągnięcie to znajduje swój wyraz. Stos nazwano ZOE. Litera Z oznacza, że rozpraszanie energii jest w nim bliskie zeru. Litera O symbolizuje fakt, że uran w stosie jest w postaci tlenku (oxyde). Wreszcie E oznacza, że jako zwalczania neutronów użyto wody ciężkiej (eau lourde).

Nie od rzeczy będzie przypomnieć, w tym miejscu, że prof. Jolliot zdołał stworzyć skomplikowany aparat Komisarzatu Energii Atomowej i skonstruował swój pierwszy stos atomowy dysponujący bardzo skromnymi stosunkowo środkami pieniężnymi. Francja wydała dotychczas na potrzeby badań atomowych nie więcej niż 4 miliony dolarów, podczas gdy np. Anglii przeznaczali na ten cel 50 milionów funtów szterlingów.

Budownictwo mieszkaniowe Warszawy 1949 r. 12 tys. izb dla ludności robotniczej Planowa akcja Z. O. R.

Z przewidzianej dla Warszawy w Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok bieżący kwoty 30,8 miliardów zł., na jedno z pierwszych miejsc pod względem wysokości nakładów pieniężnych wysuwa się budownictwo mieszkaniowe, ze szczególnym uwzględnieniem budownictwa mieszkaniowego dla robotników.

Wiąże się to z energiczną rozbudową w bieżącym roku przemysłu warszawskiego, a co za tym idzie, z koniecznością zapobieżenia potrzeb ludności robotniczej. W tym kierunku idą wytyczne Planu Inwestycyjnego na rok 1949, zarówno jeśli chodzi o sumy przeznaczane na ten rodzaj budownictwa, jak o politykę mieszkaniową.

Na robotnicze budownictwo mieszkaniowe Plan Inwestycyjny przyznaje w roku bieżącym około 2 miliardów zł., t. j. trzecią część ogólnej kwoty, przeznaczanej w tym czasie na budownictwo mieszkalne w Warszawie. W szerszej niż dotychczas skali zapoczątkowany zostaje w ten sposób nowy pod względem socjalnym charakter budownictwa Warszawy, która z miasta urzędniczo-handlowego przenosi się w ośrodek przemysłowy o dużym skupieniu ludności robotniczej.

Realizacja robotniczego budownictwa mieszkaniowego skupia się w rękach powołanego do życia w ubiegłym roku Zakładu Osiedli Robotniczych. Z. O. R. koncentruje budownictwo wzdłuż trasy W — Z przez dokończony nie rozpoczęty w ubiegłym roku osiedli na Miynowie i Mirowie oraz budowę wielkiego osiedla na Muranowie. Osiedla te nie wyczerpują możliwości uzyskania mieszkań przez świąt pracy. Przewidziany jest przydział robotnikom mieszkań, opróżnianych przez instytucję przenoszące się do nowo wznoszonych własnych gmachów, jak również w pewnym procencie mieszkań, budowanych przez różne urzędy dla swych pracowników. Przeprowadzenie podobnej akcji ułatwi centralizacja rozdzielu tego rodzaju lokali, dzięki czemu uniknie się powstawania skłupisk o jednostronnym charakterze socjalnym.

Rok 1949 kończy okres odbudowy w ścisłym tego słowa znaczeniu, a przechodzi do budownictwa zupełnie nowego, stanowi też kres budownictwa rozproszanego, rozpoczynając budownictwo skoncentrowane w postaci całych osiedli. Wyrazem tego stało się skupienie całości funduszy, przeznaczonych na robotnicze budownictwo mieszkalne w rękach Z. O. R., przeznaczając w bieżącym roku na osiedle na Miynowie 859 milionów zł., na osiedle mirowskie — 268 milionów zł., na osiedle na Muranowie, którego budowa rozpoczyna się z wiosną r. b. blisko 1,5 miliarda zł., na osiedle nowomiejskie — 200 milionów zł. i na osiedle na Pradze, związane z przyszłą dzielnicą przemysłową na Żeraniu — 236 milionów zł.

Ogółem budownictwo dla robotników przyniesie ma w roku bieżącym około 12.000 nowych izb mieszkalnych.

Premiery w Teatrach Moskwy (Korespondencja wł. „Głosu“)

Repertuar teatrów moskiewskich jest bogaty i różnorodny. Rosyjscy i zachodnio-europejscy klasycy, utwory wybitnych radzieckich dramaturgów, sztuki czołowych pisarzy Zachodu i Ameryki, inscenizacje popularnych dzieł radzieckich i zagranicznych pisarzy — są szeroko reprezentowane w repertuarze teatrów stolicy ZSRR.

Wszystcy moi synowie! W krótkim artykule zaznaczyć mam się z konieczności jedynie na widowiskach, które wywołały największe zainteresowanie publiczności moskiewskiej. Ośniewającym bogactwem barw, muzyką pełną wyrazu, wysoką kulturą teatralną oznacza się inscenizacja nowego baletu A. Spadawiecia, w teatrze muzycznym im. Stanisławskiego i Niemirowicza-Danczenki.

Z życia kulturalnego Czechosłowacji W Pradze ukazał się pierwszy numer miesięcznika „Hudební Rozhledy“, poświęconego zagadnieniom współczesnej muzyki.

Opowiadając o walce tocznej przez robotników jednej z fabryk, o skonstruowanie i zastosowanie nowych bardziej wydajnych maszyn i metod produkcji, autor ukazuje jak mocno zlewają się u ludzi radzieckich ich osobiste i społeczne interesy, jak głęboko cenią oni zarówno własną pracę jak i pracę innych dla dobra powszechnego.

Pełen wyrazu spektakl stworzył moskiewski teatr Kameralny, na podstawie znanej powieści młodego radzieckiego pisarza E. Grina „Wiatr z południa“. Akcja sztuki rozgrywa się w okresie wojny. Bohaterem sztuki jest fiński robotnik relny Einer Pitkiemiemi, całkowicie pogrążony w trosce o kawałek chleba i biernie oczekujący poprawy losu. Wojna otwiera oczy Einerowi. Odżywczy „wiatr z południa“, z tych stron, gdzie nie ma wyzysku, gdzie wszyscy ludzie są braćmi, budzi świadomość Einera, zmusza go do innego spojrzenia na stosunki między ludźmi, które dotychczas uważał za naturalne i niesumienne. W duży biednego robotnika rolęnego budzi się protest i bunt przeciwko wyzyskiwom, przeciwko ciemnościom.

Z licznych sztuk dla dzieci, wystawionych zarówno przez teatry dla dzieci jak i przez teatry dla „dorosłych“ na pierwszym miejscu należy wymienić balet-bajkę „Aistynok“ wznowioną przez Teatr Wielki w Moskwie, „Królów Sniegów“ według bajki Andersena w Moskiewskim Teatrze Komedii i Dramatu, a także przedstawienia „Czerwony Kapturek“ i „Kapitan Gastello“ (sceniczne opowiadanie o legendarnych czynach radzieckiego bohatera — lotnika).

W najbliższym czasie w kilku stołecznych teatrach odbędą się wiele premier. Mieszkańcy Moskwy z zainteresowaniem oczekują inscenizacji w Małym Teatrze gogolowskiego „Rewizora“, nowej sztuki Mikołaja Pogodina „Aksamitny sezon“, która wystawi teatr imienia Jermolowej, przedstawi nowych sztuk Mikołaja Wirty, Włodzimierza Solowiewa, Sergieja Michajłowa i innych znanych pisarzy dramatycznych.

